

Biblická čtení:

Žalm 104, 33-35: Budu zpívat Hospodinu po celý svůj život, svému Bohu zpívat žalmy, dokud budu. Kéž mu je příjemné moje přemítání! Hospodin je moje radost. Kéž hříšníci vymizí ze země, kéž svévolníci nejsou! Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Haleluja.

List Židům 13, 1-3.5-8.15-16: Bratrská láska ať trvá; s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly. Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení. Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: ‚Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.‘ Proto smíme říkat s důvěrou: ‚Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?‘ Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře! Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky. Přinášejme tedy skrze Ježíše stále oběť chvály Bohu; naše rty necht' vyznávají jeho jméno. Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.

Lukáš 14, 1.7-14: Jednou v sobotu vešel Ježíš do domu jednoho z předních farizeů, aby jedl u jeho stolu; a oni si na něj dávali pozor. Když pozoroval, jak si hosté vybírají přední místa, pověděl jim toto podobenství: ‚Pozve-li tě někdo na svatbu, nesedej si dopředu; vždyť mezi pozvanými může být někdo váženější, než jsi ty, a ten, kdo vás oba pozval, přijde a řekne ti: ‚Uvolni mu své místo!‘ a ty pak musíš s hanbou dozadu. Ale jsi-li pozván, jdi a posaď se na poslední místo; potom přijde ten, který tě pozval, a řekne ti: ‚Příteli, pojď dopředu!‘ Pak budeš mít čest přede všemi hosty. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen (pokořen), a kdo se poníží (pokořuje), bude povýšen.‘ Tomu, kdo jej pozval, Ježíš řekl: ‚Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry ani příbuzné a bohaté sousedy, poněvadž oni by tě také pozvali a tak by se ti dostalo odplaty. Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé. Blaze tobě, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých.‘

Napomenutí k věrnosti, návod pro ty, kdo pomáhají lidem.

Nad to jsme pro sebe slyšeli z Listu Židům plno rad – jsou aktuální i dnes? Ano, jsou, pro individuální i společenský život. Zopakujme si z minulé neděle, že List Židům (napsán někdy mezi lety 80.-90.) popisuje jinou situaci než na počátku zrodu církve. Autor mluví ke křesťanům obecně, je jedno jestli pocházejí z Židů či pohanů. Autor zná židovské tradice a má k nim úctu. Obracejí se k lidem v církvi, která je unavená, má za sebou pronásledování, druhý příchod Ježíše (parusie) se nekoná. Jak je to podobné dnešku.

Vezměme si ta slova jako návod pro náš křesťanský život, takové připomenutí, abychom zůstali věrni i navzdory zmatkům současného světa.

Bratrská a sesterská láska, to je dobré smýšlení a naladění vůči všem lidem. Vstřícné naladění člověka, připravenost a otevřenost přijmout druhého člověka, který je mi rovnocenný.

Chápat v individuálním kontextu, tak k cizincům. Když přijímáš hosta, může být Božím poslem. On je vlastně vždycky Božím poslem. Můžeme od hosta něco očekávat. Přinášejí obohacení, něco, co já nemám. Host přináší poselství. Přinášejí radost, změnu, třeba i úzkost a starost do našeho života. Co se špatnými zkušenostmi? Bojíme se zlodějů a někdy oprávněně. Vždycky je potřeba spíše riskovat (nebýt naivní), že bude dobroty zneužito, než se zatvrdit a pomoc neposkytnout. Pak smíme spoléhat s důvěrou na slova: Pán při nás stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?

Když je někdo uvězněný, máme představu, že je zločinec. Žijeme v demokratické zemi, kde pro své přesvědčení nejsou lidé odsuzováni.

Vězení je prostředí nenormální, člověk v něm ztratil svou identitu. Bezperspektivnost plynutí času.

Co si člověk od peněz slibuje? Lásky k věcem, majetku, penězům je zhouba, která člověka ničí, protože mu bere jeho svobodu. Člověk ztrácí sám sebe. Výzva k tomu, abych nebyl středem svého světa.

Prožíváme radost, když někomu pomáháme. A zjišťujeme, že Pán Bůh je velkorysý.

Oběť chvály rtů: Oběť chvály už vlastně žádná oběť není.

Dávám proto, abych dal. Chválím proto, abych se z toho radoval.

Chystám se na dovolenou, tentokrát bude nejspíš rozdělena mezi společným časem při návštěvách své přítelkyně a dostatkem volného času. To je už samo o sobě velikým obdarováním. Aktivní činnost bude doplňována chválou úst, modlitbami i s pomocí Žalmů. Budu mít takové duchovní soukromé zastavení: mít na paměti a děkovat za lidi, kteří mě vedli a předávali slovo Boží. Hledat svou cestu, jak je následovat ve víře. Kéž bude Bohu příjemné moje přemítání. Pokusím se k tomu přidat i trochu fyzické kondice v krásné skotské přírodě.

Přímluvy:

pověření k jáhenské službě Radka Ziková (NO Poděbrady)

narozeniny Hana Kofláková, Jiří Schlögl

zemřel Vladimír Prchlík z NO Spořilov, sokol a aktivní člen sboru, dožil se vysokého věku